

ההבל של העוסקים בתורה כעשן המערכה

וְעֵשֶׁן דְּסִלִּיק מִפּוּמִיּהוּ בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא, וההבל והעשן

שעולה מפיהם של הת"ח שהם עוסקים בתורה **אִיהוּ עֵשֶׁן**

הַמְעַרְכָּה, דְּמִסְדְּרִין לָהּ, וּמְעַרִיכִין לָהּ לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, הוא

בבחינת עשן המערכה שהם מסדרים ומעריכים את המלכות לגבי בעלה ז"א בכדי להתייחד

עימו (רמ"ק) **בְּגוֹזַן (במדבר ח) בְּהַעֲלוֹתְךָ אֶת הַנְּרוֹת**, מה שנאמר במנורה

בהעלותך את הנרות שהוא אור התורה שע"י אור המנורה מעלים את המלכות לז"א (רמ"ק)

דְּאִתְמַר בְּהוֹן שְׁנֵים בָּהֶם לְהַעֲלוֹת נֵר תְּמִיד. לפי שאור המנורה

שהוא כנגד התורה הוא דולק תמיד ואינו פוסק וכבה לעולם (יהל אור) **וּבְעֵשֶׁן**

הַמְעַרְכָּה וע"י עשן המערכה שבמזבח החיצון המלכות עולה להתייחד עם ז"א (רמ"ק)

וְעַנְן הַקְּטָרֶת, שבמזבח הפנימי הבינה היתה עולה להתייחד עם החכמה (רמ"ק)

דְּאוּרִייתָא עֵשֶׁן דִּילָהּ, יתַּעַר מְלָבָא, לְגַבֵּי חֲכַמְתָּא,

דְּאִיהוּ כְּמוֹתָא, שהעשן של התורה שהוא ההרהור בדברי התורה ונותן את דעתו

עליהם (רמ"ק) אז הוא גורם שיתעורר הלב שהוא הבינה אל החכמה שהוא בבחינת המוח

(רמ"ק) **כְּגוֹזַנָּא דְּעַנְנָא. דְּאִתְעָרוּתָא דְּעַנְנָא מְלָבָא**, וההרהור

בדברי התורה הוא כדוגמת עלית הענן מהקטורת שההתעוררות של הענן הקטורת היא

מהלב העליון שהוא הבינה (רמ"ק) **הָרָא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית ב) וְאֵד**

יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, וזהו מש"כ בפסוק ואד יעלה מן הארץ שפירושו שאד שהוא

הענן הוא עולה מהארץ העליונה שהיא הבינה **וּלְבַתֵּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי**

הָאֲדָמָה. ואח"כ נאמר בו והשקה את כל פני האדמה דהיינו שאח"כ השפע יורד

מהבינה להשקות את המלכות שהיא נקראת אדמה (רמ"ק).

הדעת עולה אל הבינה שבלב והוא מעורר אותה לעלות אל החכמה

הַכִּי יִתְעַר עֵשֶׂן, מִבִּינָה, דְּאִיהוּ בְּלִפְא, וכן ע"י ההרהור בדברי

התורה יתעורר ויעלה העשן מהבינה שהבינה היא בלב **דְּאוּקְמוּהָ**

לְגִבְיָהּ, הַלֵּב מִבִּין. כמו שאמרו עליו הלב מבין מחמת שיש בו את הבינה

וְסֻלֵּיךְ לְגִבְי חֲכָמָה, דְּאִיהִי (דף כ"ט ע"א) (נ"א בְּמוֹחָא) **בְּמוֹחָא.** והוא

עולה משם אל החכמה שהיא נמצאת במוח (ומאן) **וּמְאִי עֵשֶׂן.** (דעת) ושואל מי

הוא העשן שהוא מעורר את הבינה לעלות לחכמה **דָּא, עֲמוּדָא**

דְּאִמְצָעִיתָא, דְּעֵת, ומשיב שהוא העמוד האמצעי שהוא הדעת העליון שהוא

באמצע החו"ב והוא נקרא **לֵב מִבִּין דְּעֵת.** דהיינו שהדעת עולה אל הבינה שבלב

והוא מעורר אותה לעלות אל החכמה (רמ"ק).

החכמה משפיע לבינה ושניהם משפיעים לדעת שמשפיעה לתלמידי החכמים

לְבַתָּר דְּנְחִית עֵשֶׂן, חֲכָמָה לְגִבְי בִּינָה, ולאחר שיורד העשן

מלמעלה שהיא לבחינת חכמה שמשפיע לבינה **דְּאִינּוֹן דָּא**

לְשָׂמְאֵלָא, וְדָא לִימִינָא. שהם הבינה בראש הקו השמאלי והחכמה בראש

הקו הימני **אִיהוּ נְחִית מְלָא מֵאֲבָא וְאִימָא, מְלָא י"ה,** ואז הדעת

יורד מלא בשפע מהחכמה אבא ומהבינה אמא והדעת מלא בשפע של אבא ואמא שהם

אותיות י"ה שבשם הוי"ה (יהל אור) **לְאוֹקְדָא עֵצִים דְּאִינוּן תְּלִמְיָדִי**
חֲכָמִים, מְסֻטְרָא דְעֵץ חַיִּים, והוא יורד להבעיר את העצים שעל גבי
 המזבח שהם התלמידי חכמים שנקראים עצים שהם אחוזים ע"י תורתם בו"א שנקרא עץ
 חיים **דְּאִינוּן אַבְרָם דְּגוֹפָא, דְּתַמְן ה' הָעֵצִים וְדָאִי,** שהת"ח
 הם אברים של גוף המלכות ששם במלכות היא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה והיא רמוזה
 באות ה' שבמילת העצים ומלת עצים הוא כנגד הז"א (הסולם) **לְאוֹקְדָא לֹוּן**
בְּשִׁלְהוֹבִין דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ להבעיר אותם בשלהבת אש
 התורה שנאמר בה (ירמיה כג) **הֲלֹא כֹה דִבַּרְי כָּאֵשׁ נָאֵם יְיָ.** כדי
 להבעיר אותם **בְּשִׁלְהוֹבִין דִּנְר מְצוּהַ בְּרַחֲמוּ.** בשלהבת של נר
 המצווה לקיים את המצוות באהבה (הסולם) ע"כ.

כל קרבנות התמיד כנגד הספירות והמידות של הקב"ה

פְּקוּדָא לְהַקְרִיב בְּכָל יוֹמָא תְּמִידִין. [יח] מצווה להקריב בכל יום
 שני תמידים שהם קרבן תמיד של שחר וקרבן תמיד של בין הערביים
וְאַבְתְּרִיהּ לְהַדְלִיק אֵשׁ, ולאחריו יש מצווה להדליק את האש במערכה
הָדָא הוּא דְכְּתִיב זהו שכתוב בפסוק **אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל**
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּפֵה. וְאַבְתְּרִיהּ, תְּרוֹמַת הַדָּשָׁן. ואחריו יש את

אור הרשב"י

[יח] הרעיא מהימנא מביא את הסדר שהוא מצוות קרבן התמיד והמעתיקים חילקו ופזרו
 מבאר את המצוות וכאן התחיל לפרש את בספר הזהר את המצוות לפי סדר הפרשיות.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

המצווה של תרומת הדשן **וְאִבְתִּירֶיהָ, קֶרְבֵּן נֶדֶר אוֹ נִדְבָה** ואחריו יש את המצווה של קרבן נדר ונדבה. **תִּנְאִים וְאִמּוֹרָאִים, פֶּלְ אֱלִין תְּמִידִין, אֵינּוּן מְדוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא,** ואומר הרעיא מהימנא לאותם שהיו שם התנאים והאמוראים שכל אותם קרבנות התמיד הם כנגד הספירות והמדות של הקב"ה וכל יום צריך להקריב קרבן חדש **דְּצָרִיכִי לְמַהוּי לִוּן נִיחָא.** שהם צריכים שיהיה להם מנוחה לפי שע"י הקרבן התמיד מבררים את הנצוצות השייכות לאותה הספירה ששולטת באותו יום וע"י הבירור הם נתקנים ומגיעים למנוחתם **וְאִף עַל גַּב דְּכָל סְפִירָן פְּלָהוּ חֵד,** ואפילו שכל הספירות הם אחד **מִכָּל מְקוֹם, כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה מְמַנָּא עַל שִׁבְתוֹת וְזַמְנִין וְיוֹמִין טָבִין,** [יש] מכל מקום כל ספירה בפני עצמה ממונה ושולטת על

אור הרשב"י

שלאחריו ולא ראי זה כראי זה ואין לך שום תפלה מיום שנברא העולם עד סוף העולם שתדמה לחברתה כלל ועיקר. והענין בקיצור הוא לפי שתכלית מצות התפלה היא לברר הבירורין של השבעת מלכי אדום שמתו ובכל יום ויום ובכל תפלה ותפלה מתבררים ברורי נצוצות חדשות שלא נתבררו מעולם עד העת ההיא ובכל תפלה ותפלה מתבררים ניצוצות שעדיין לא עלו בשום זמן, והנה כפי ערך הניצוצות המתבררות ועולות ממטה למעלה בכל תפלה ותפלה כן כפי ערך ההוא הוא ערך הזווג העליון ולקחתם המוחין והמשכתם וז"ס טעם החיוב הגדול המוטל עלינו להתפלל בכל יום ובכל שעה לפי

[יש] ובענין זה עיין בשעה"כ בדרושי סדר השבת בהקדמה וז"ל ענין הק"ש והתפילה שמתפללין בכל יום תמיד ג"פ ערב ובקר וצהריים בחול ובשבת ויו"ט דע לך כי יש הפרש ושינוי גדול בין התפילות של חול אל תפלת השבת ור"ח ואל תפילת היו"ט ואל חול המועד. ולא עוד אלא אפילו בימים טובים עצמם אין תפילת חג הפסח דומה לתפלת החג השבועות או לתפילת החג הסוכות וכיוצא בזה ולא עוד אלא כי גם בכל יום ויום בעצמו אינו דומה תפילת השחר לתפילת המוסף או לתפלת מנחה או לתפלת ערבית ולא עוד אלא שבימי החול עצמם יש שנוי גדול בין תפלת יום זה לתפלת יום